

*száll buszra kettő szorozva öttel
kézen az ujjak az utcák
azok meg ott csak adogatják*

B A B I C Z K Y T I B O R

Dél

*Ahogy felnyílik két szemed,
fordul a reggel délbe át,
szórt fény zuhog, s mint ócska smink
az álom árnyéka járom-
csontodon szétkenődik épp,*

*én fekszem mozdulatlanul,
semmi más nem látok ebben
a ritka szövésű, árva
ragyogásban, csak téged, és
tudom, hogy nincs bennünk halál.*

Forrásvidék

*Alig látszik a túlsópart. A vízparti fák
közt a kompikötő fehér épülete.
A rámpa. Az üres öböl. Elefánt
formájú viharfelhő az égen.
A víz színén, szemben a folyásiránnyal,
két összekapcsolt uszály halad.*

*Mint kiborított kőzúzalék, hever a világ.
A gépházban halvány fény ragyog.
Az irányítófülkében élettelen homály.*

*Evickélnek a lomha
teherhajók a folyón fölfelé.
Hullámot vet a víz, mikor már messze*

*járnak, túl az utolsó hídon is.
A kígyó elhagyja fészket, majd visszatér.
Valahol a forrásvidéken
a hajók lerakják terhüket. A kövek
megszólalnak. Mennydörög.
Az eredet nem megközelíthető.*